

Retten er sat:

*Er Lissabontraktaten grundlaget
for udvikling af et socialt Europa eller
er det business as usual?*

*Du inviteres hermed til fælles LO, FTF og AC
konference*

den 12. maj 2010 kl. 9-13

i LO, Islands Brygge 32D, København S.

Den 1. december 2009 trådte EU's Lissabon-traktat i kraft. Hvad bliver konsekvenserne af indskrivningen af det sociale charter i traktaten? Er der tale om et start på udviklingen et nyt sociale Europa, eller vil det indre marked fortsat udgøre hoveddrivkræften bag EU-samarbejdet?

LO, FTF og AC stiller den 12. maj 2010 Lissabon-traktaten for retten. Der er inviteret både anklagere og forsvarere, som hver skal give de tre dommere deres bud på, om Lissabon-traktaten kan blive grundlaget for udviklingen af et nyt og mere socialt Europa – og hvordan.

Du inviteres hermed til konferencen som et af de vidner, hvis vurdering processens

parter skal bygge på – både den 12. maj og i det videre arbejde.■

Anklageren:

Lissabon-traktaten fastholder, at EU-traktaten skal sikre fri bevægelighed. EU konstruktionen er bygget op om det indre marked og sikringen af fri bevægelighed. Markedsfilosofien har historisk været afgørende og vil fortsat komme til at dominere i sager, der indbringes for EU-domstolen. Desuden har EU-domstolen aldrig udvist den store forståelse for aftalemodellen og parternes rolle, og der er ikke tegn på, at det vil ændre sig mærkbart efter at Lissabon-traktaten nu er trådt i kraft.

Ifølge traktaten har der længe været mulighed for at oprette "specialdomstole" (herunder en arbejdsret) uden at denne mulighed er udnyttet. Domstolen vil fortsat – uden parternes involvering - komme til at spille en selvstændig (aktivistisk) retskabende rolle i sager, der rejses bl.a. i forbindelse med fortolkning af unionsretten/EU-lovgivning. Og denne lovgivning er blevet og vil fortsat blive mere uklar i sit indhold efter at nye lande er kommet til og vanskelighederne med at opnå enighed er blevet større.

Hermed kommer EU-domstolen til at afgøre mange flere væsentlige og principielle sager med (bevidst) uklare kompromis-tekster i EU-lovgivningen. Med andre ord: Der er ikke sikkerhed for at vi med vedtagelse af Lissabon-traktaten har fået garantier for at kunne benytte strejkeretten til at for overenskomster også med udenlandske virksomheder.

Forsvaret:

Vedtagelsen af Lissabon-traktaten og indskrivningen af det sociale charter i traktaten kan være det historisk mest effektive redskab til at dæmme op for social dumping. Charteret har endelig fået samme bindende retsvirkning som traktaten. Beskyttelsen af lønmodtagerrettigheder har dermed fået en helt anden retlig placering, der betyder, at EU-domstolen vil have et nyt og andet grundlag for at dømme i sager, som vedrører social dumping.

Med Lissabon-traktaten vil EU skulle afstå fra aktioner, der begrænser medlemsstaternes rolle med hensyn til at levere tjenesteydelser af almen interesse som f.eks. sundhedsvæsen, sociale ydelser, politi, sikkerhedsstyrker og offentlige skoler. Medlemsstaterne får stor manøvrerfrihed til at levere, administrere og etablere tjenester, der dækker deres behov på effektiv vis. Endvidere vil løn, foreningsfrihed og strejkeregler fortsat høre under medlemsstaternes ansvarsområde.

Afslutning:

Konferencen slutter med en votering blandt Harald Børsting, LO, Bente Sorgenfrey, FTF og Erik Jylling, AC.